

IN MEMORIAM

Fűri Gábor Gyula (1945–2012)

2012. december 11-én, életének 66. évében elhunyt Fűri Gábor, a budapesti Rózsafüzér Királynéja-templom volt kántora.

Fűri Gábor 1945. december 13-án Mohácson született. Édesapja Fűri Gyula postatiszt, édesanyja Inczedy Elvira tanítónő volt. Gyermekkorában Mohácson és Magyarbólyban —Bojtár László kántor, zeneszerző orgonajátékának hatására— alapos zongoratanulmányokat folytatott.

1964-ben a kecskeméti piarista gimnáziumban érettségizett, majd Pécsen, Hergenröder Miklós, a székesegyház zeneigazgatójának irányításával elvégezte a kántorképzőt. Orgonatanárai Halász Béla orgonaművész, Hegyi László, Kerényi János, Mayer Ferenc, Vadas Gábor és Balatoni Mátyás voltak. 1965–69-ig Pécsen az irgalmasok templomának volt kántora. Mivel az orgona szerkezete is érdekelte, a Pécsi Egyházmegye Orgonaépítő Műhelyében is dolgozott, ahol a volt Angster-cég szakemberei, Stach Mihály műhelyvezető és Fülöp Géza orgonaépítő mellett az orgonatervezésben és -építésben szerzett jártasságot. Így részt vett a pécsi székesegyház, valamint Dombóvár, Simon-tornya templomainak orgonaszerelési munkáiban.

1969–73-ig a dunaföldvár-belvárosi templomban volt kántor, majd 1973 februárjában Budapestre került a Rózsafüzér Királynéja-templomba, ahol 2009-ig, nyugdíjazásáig látta el a kántori szolgálatot. Budapesten Gergely Ferenc magántanítványaként folytatta orgonatanulmányait, emellett a Budapesti Kórusban énekelt.

1973-ban feleségül vette Babits Ágnes tanárnőt. Három gyermekük született: Gábor (1974), István (1976), Gyula (1981).

1979-től az Országos Filharmónia előadóművészeként orgonahangversenyeken is rendszeresen fellépett mind idehaza, mind külföldön, így Ausztriában, Németországban és Szlovákiában.

1995-től a Váci Egyházmegyei Kántorképzőn orgona tantárgyat tanított, s az évente megrendezett kántorképzős táborokban előadásokat is tartott.

Fűri Gábort kántorok, orgonisták között hatalmas kottatára tette leginkább ismertté. Benne a népszerű nagy művek mellett ritkaságok is megtalálhatók voltak, főként apró, istentiszteleten használható orgonadarabok százai. A kottákat nem csak szenvedélyesen gyűjtötte, hanem használta is: a liturgiában széles repertoárt játszott. Emellett az istentiszteleten gyakran rögtönzött, amit felelősséggel űzött, a sablonokat kerülve rendszeresen készült rá, s igyekezett változtatatosan kihasználni orgonája adottságait. Sajnos, leírt előjátékainak, orgonadarabjainak zöme a tűzvész martaléka lett.

Kollégáit, az idősebbeket és ifjabbakat egyaránt, ismeretlenül is barátságosan fogadta. Gyűjteménye mindenki előtt nyitva állt, kottáit önzetlenül kölcsönadta. Az orgonálni kezdők közül sokan nála kaptak gyakorlási lehetőséget. Kántorképzős növendékei is tisztelték és szerették szakértelme, áldozatkészsége és baráti közvetlensége miatt.

Fűri Gábor élete összenőtt legkedvesebb hangszerével, a Rózsafüzér Királynéja-templom orgonájával, melyet eredetileg a XIX. század végén az aradi Dangel-üzem a budavári Mátyás templomba készített, majd az 1920-as években új helyén az Angster-gyár építtett át. Az orgona a II. világháború során megsérült, és anyagiak szűkében nagyobb felújítására nem kerülhetett sor. A leromlott állapotú romantikus orgonát Fűri Gábor ilyen körülmények között is igyekezett segítő szakemberek közreműködésével karbantartani és felújítani. E hangszeren, mely az úgynevezett elzászi reformorgonák ritka, megmaradt példánya volt, sok magyar és külföldi orgonaművész adott koncertet. Az orgonafejlesztéssel kapcsolatos sokéves munka már a vége felé közeledett, amikor az 1997. július 1-i tragikus tűzvészben leégett az orgona, és elpusztult a kottatár, könyvtár nagy része is. Közreműködésével az új orgona építéséhez szükséges anyagi eszközök előteremtésére rövidesen létrejött a Budapesti Domonkos Templom Orgonabarátai Alapítvány. A régi orgonához hasonló, a templom stílusához, méreteihez igazodó, romantikus stílusú hangszer megépítése volt a fő cél, melynek tervezett 65 regiszteréből —nem utolsó sorban Fűri Gábor példaértékű elszántságának és kitartásának köszönhetően— 47 regiszter el is készülhetett. A hangszer befejezetlenül is életének egyik fő műve.

Életét leginkább a hűség jellemezte, hitéhez, családjához, hivatásához, templomához és hangszeréhez, s ez a hűség a legnagyobb megpróbáltatások közepe is szilárd maradt.

Hamvait Bíró László tábori püspök és Baróti István orgonaművész búcsúztató beszéde mellett a Rózsafüzér Királynéja-templomban 2012. december 29-én helyezték végső nyughelyére.

A családtól kapott adatok nyomán összeállította Enyedi Pál